

Tresa Merino e Purificación Díaz pedíronome pola miña alminia que lles contase o que pasou no viaxe dos AMIGOS de COMER BEN, que saíu ás veces con AMIGOS DOS CASTILLO. E aquí vai a carta, coa condición de que a Filomena non saíse que me carteo con outras, que se o sabe zimbame o coiro como este mandado. Escameuro:

- Miña amigaíria da alma: atopoume un día na calle da Cruz, e non sabía de ningunha capilla daquelas, o señor Novo Marful e díxome: - ¡Pelidier, por que non vés con nós de viaxe a ISTANBUL. Eu coidei que BUL era o nome de algun, e díxente: - Pra que me encirren un can, cómsame o outro se val a pena ir Chamoume "animal con roupa", pois Istambul é unha cidade, que ten ese nome raro, aunque eso non debe extrañarnos pois na súa provincia temos Caraña e outros nomellantes, que, ó decilo, hay que dicir tamén: - CON PERDÓN... O caro é que lle díxen que eu non viaxaba, porque ando coxo da corteira e teño que agardar que sa-ne.

Por atopar outro día ó José Luis Martín, e vólleme coa tocata do viaxe, ~~Élle~~ pregunté^{lle} onde estaba via ISTANBUL, díxome que estaba a carón do FÓSFORO, e porque lle díxen como se astrerían a poñer^{ali} a vila sin medo a que os mixtos lle prenderen lume, díxome: - Ti de Joprefia estás pre vender o cupón... Non é FÓSFORO que é BÓSFORO, que por un lado ten o mar de Marmara e polo outro o MAR NEGRO.

Tentoume o demo dicirle que ire mar sen negro porque terí moitos calamores; Chamoume -- ¡bueno! Comencou por BURRO, requin por PEDAZO DE XUNTO Ó RABO e rematou por ASNOALFABETO, mixtúrolo todo con varios allos.

Porque non me chamare máis, díxente: - ¡Anótame, que vou a onde seña! É foi y é verdade que, se non era bumo de todo, ~~alpo~~ recastado si debo ser, porque eu Lupo fun meterme nun auto, en lugar de subir ó que iban nél moitas raparigas novas, que me pareceron moi xeitosinas e moi garimosas. Non era por medo o ir con eles; é que ~~eu~~, que camiñaba máis por Vilavella que por Vilanova, non por eu deixu de alegrar os ollos pois outras alegrias... ¡cala, Pelidier, que vas resbarar!...

No viaxe a Madrid, o Cruz, todo atafegado, díxo: "Parade o coche, que unha co-memora a saír mareas." Eu díxen pra min: "¡Mira que ^{si} agora resultu que nos salem con outro paraxeiro!" Pra non luebin caro, porque era unha nome muy quexa á que lle pareba o estamigo. De pois de parar, e cumprir coas preces, requin viaxe. Eu co calor do coche e a do viño que lastima, quedei durmido coma un peto. Cando despe tei levei un medo partegado, porque oín a dona Carmen Lens que decía: - YA ESTAMOS EN LA CASTELLANA! - E díxen pra min: - Ista condanados cambes non de diren-ción, i en lugar de levanme a ISTANBUL, levanme pra Cruña, que xa estamos cerca da Costa da Sel. -- Sacoume da burramia o señor Marcos de Frutos, e soupan que estaba en MADRID

Y en MADRID non gancei pra medo, pois o señor Seixio Loureiros, que andiro sempre co señor Julián Marcos - que con o primeiro nono regan, e por eu non medra, e o segundo medrou coma os tirebeques, cando andau xuntos parcen o pau e a billards... -- Pois o se-nor Marcos díxome: - Perdeuse un o outro coche...